GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Reforma laboral, regressió social.

Opinió | 20/02/2012 | 00:49

Que es pot esperar d'una colla de representants patronals caracteritzats per un nivell cultural que ratlla l'analfabetisme?

Estava més o menys cantat que la reforma laboral impulsada per la CEOE i aprovada pel govern del PP seria una realitat més d'hora que tard. Les paraules del ministre d'Economia Luís de Guindos eren premonitòries: "una reforma laboral muy agresiva", vaticinava fa uns dies. L'empresariat s'ha afanyat a aplaudir la reforma, que s'aprova enmig d'un context de crisi econòmica i social extremadament profunda. Representants de les diferents patronals com ara Joan Rosell (CEOE) o Joaquim Gay (Foment del Treball) han afirmat per activa i per passiva que la situació requereix de més flexibilitat.

S'han afartat de fer cants a l'ortodòxia neoclàssica. Rossell es declara confés admirador de Hayek i Freedman, i entre declaracions paternalistes i accions contundents han aconseguit el que volien: fer reformes estructurals a la seva mida. En la mateixa línia, però en versió més barroera i ignorant, el representant patronal català, Joaquim Gay, deia més o menys el següent al programa de TVC Valor Afegit: "en cap cas aquesta reforma deixaria desprotegits als treballadors de les petites empreses: els empresaris són bones persones que mai tracten malament als seus empleats, i amb aquesta reforma donarem més feina". No seré jo qui generalitzi i fiqui a tothom al mateix sac, ni afirmaré que ser empresari equival a tenir una ment perversa, però no ens podem deixar aixecar la camisa així com així.

Els creadors d'opinió al servei de l'establishment ens bombardegen a dojo amb unes consignes fabricades en fundacions i ambients ultraconservadors. L'última, reproduïda per alguns serfs del capital embogit, era d'esperar: ara resulta que protestar contra les retallades i la reforma laboral fa lleig, i ens aconsellen que no ho fem, que pleguem la pancarta i ens en tornem a casa o a la feina, que ens resignem i que obeïm com a bons minyons. A finals de gener un tal Antoni Abad (president de la patronal CECOT) amenaçava a les pàgines d'El Punt Avui amb fer no sé quines proves pilot amb impacte immediat, i en un exercici de demagògia i immaduresa intel•lectual feia referència al mercat de treball danès, tot exaltant-lo. Òbviament en ressalta el que li interessa, perquè si com a mínim estigués ben informat explicaria que a Dinamarca l'aparell burocràtic de l'Estat destina un percentatge de recursos per treballador molt superior al català i espanyol. I per acabar-ho de d'adobar, aquesta setmana Vicent Sanchis ens ha ben renyat i ens convida a relaxar-nos i treballar. Ja no ens permeten ni queixar-nos. Sembla que aquesta gentola ens vol fer recular uns quants segles! El que deia: són tan ignorants que ni saben que estem al segle XXI, i que en els darrers centennis hi ha hagut uns quants canvis a la història. S'han quedat ancorats a èpoques prefeudals!

Altres personatges nostrats del paisatge local gironí, tipus Esteve Vilanova o Domènec Espadalé, ens il•lustren habitualment amb les seves dèries i fòbies, en la mateixa línia que els carques patronals de les espanyes més ràncies. Increïble, però cert. La nostra terra, els Països Catalans, país d'avantguarda i d'innovacions en els camps cultural, artístic, científic, social, etc., també patim el flagel d'aquesta mena de personatges incultes, cobdiciosos, sense tradició democràtica, embogits pel culte al diner fàcil... Mal que ens pesi, és una realitat que hem d'assumir: no hi ha res que s'assembli més a un espanyol de dretes que un català de dretes.

Que es pot esperar d'una colla de representants patronals caracteritzats per un nivell cultural que ratlla l'analfabetisme? Què es pot esperar d'un empresariat irresponsable i radicalitzat? El mateix que va inflar la bombolla immobiliària, que es va enriquir estafant turistes o que no es va tallar ni un pèl a l'hora de fer estafes financeres col•lectives. Probablement, aquesta ineficiència empresarial té unes arrels ben fondes. Sense tradició democràtica i havent-se enriquit sota el règim franquista, ens trobem amb una patronal que ha cultivat la cultura del "pelotazo", del curterminisme i del vol gallinaci. Bona part de les grans empreses espanyoles i catalanes han construït els seus imperis a base de cobdícia, deliris de grandesa, diner fàcil i corrupció a dojo.

I ara que ens trobem en un context de desorientació i feblesa democràtica i econòmica, el braç polític de l'entramat de poder econòmic aprofita per tramitar una reforma laboral orquestrada pels mateixos sectors econòmics que fa anys i panys que reclamen l'abaratiment de l'acomiadament i més cotes de flexibilitat. Una reforma laboral que contribuirà a reforçar la influència política, econòmica, social, mediàtica, cultural, etc., de les elits econòmiques, que afeblirà la democràcia i ens encaminarà a més regressió social. Tot plegat per continuar destruint més ocupació i per consolidar la ineficiència i ganduleria d'un empresariat que ha perdut el nord i que viu enmig de luxes immorals en aquests temps d'estretors econòmiques. Probablement aquesta re(in)volució conservadora sacsejarà el panorama social i més convulsions polítiques i socials veuran la llum. Veurem com evoluciona tot plegat.

*Jordi Navarro, portaveu de la CUP a l'Ajuntament de Girona

Autor: JORDI_N
JORDI_N

https://gironanoticies.com/noticia/19667-reforma-laboral-regressio-social.htm